

Abstrakt

Státní občanství ve sportu

Hlavním cílem této práce je posouzení významu státního občanství ve světě sportu v současné době s ohledem na stále vzrůstající počet mezinárodních přestupů a navazující možní propojení státního občanství se sportovní příslušností. Zároveň se snažím zodpovědět na otázku, zda je možné v této sféře docílit určité komplexní úpravy v rámci sportovního světa. Práce čerpá jak z mezinárodních smluv, tak z pramenů národních vnitrostátních úprav a práva evropského. Zároveň jelikož velká část této práce je ovlivněna *lex sportiva*, stává se i to nedílnou součástí zpracovaných zdrojů.

V první a druhé kapitole se zabývám pojmy státního občanství a naturalizace, které rozebírám hlavně ve světle mezinárodních smluv, mezinárodních obyčejů a dostupné judikatury. Tyto údaje doplňuji poznatky z vnitrostátních úprav, které mají pro úpravu státního občanství velký význam.

V následujícím textu analyzuji především pomocí judikatury Mezinárodní sportovní arbitráže a odborných článků koncept sportovní příslušnosti, a to hlavně jeho obsah a význam ať už obecně či v rámci této práce. V páté kapitole se dostávám k propojení obou předmětných pojmů a uvádím jejich rozdíly a vzájemné vztahy podložené poznatky, které jsem shromáždila v předchozích kapitolách. V tomto případě mi opět byla oporou judikatura Mezinárodní sportovní arbitráže a zároveň vnitřní pravidla mezinárodních sportovních organizací. K jejich významu v rámci problematiky této práce se dostávám v kapitole následující a jsou to právě jejich vnitřní pravidla, jež byla hlavním pramenem pro porovnání jednotlivých mezinárodních sportovních organizací a dopadu těchto pravidel na předmětnou problematiku.

V neposlední řadě se tato práce zabývá souvisejícím zákazem diskriminace na základě státní příslušnosti, a to hlavně ve světle evropského práva. Byla to tak právě judikatura Evropského soudního dvora, kterou jsem využila jako hlavní pramen pro sedmou a poslední kapitolu této práce.

Ve většině z uvedených kapitol jsem použila metody deskripce a komparace. V první polovině své práce jsem se pak snažila o analytický rozbor věci na základě, kterého jsem následně mohla použít metody syntézy a shrnutí.

Po podrobném rozboru všech výše uvedených otázek jsem došla k závěru, že institut státního občanství může být v některých případech sportovních přestupů skutečně ohrožen a je

to způsobeno hlavně praktikami států, které se snaží získat sportovce na svou stranu za účelem svého zviditelnění. Bylo však prokázáno, že právo určit si kdo je státním občanem je výsostným právem každého státu a ač je jejich jurisdikce omezena kogentními normami mezinárodního je státům dána poměrně velká volnost v určování vlastních pravidel.

O určitou formu kontroly se pak snaží mezinárodní federace, které však díky své povaze a zároveň výše uvedenému pravidlu o vnitrostátní úpravě státního občanství nemají pravomoc do tohoto výsostného práva států nijak zasahovat. Diverzita v rámci mezinárodních sportovních organizací pak z mého pohledu nedovoluje dosáhnout komplexní a jednotné úpravy.

Klíčová slova: státní občanství, naturalizace, sportovní příslušnost